Lietas Nr. C30595216
Lietas arhīva Nr. C-5952-16/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Ignatjeva
2016.gada 11.oktobrī
izskatīja rakstveida procesā Rīgā, Abrenes ielā 3, civillietu AS "Latzemes nekustamie īpašumi" (pirms reorganizācijas maiņas – maksātnespējīgā AS "Reversed") maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2016.gada 24.maijā AS "Latzemes nekustamie īpašumi" (pirms reorganizācijas – maksātnespējīgā AS "Reversed") (turpmāk tekstā – prasītājs) iesniedza tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ (turpmāk tekstā – atbildētāja) par naudas 332,02 EUR apmērā piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājs SIA "Latzeme" un /pers. B/ no 01.01.2010. līdz 16.07.2013 bija zemes nekustamā īpašuma Rīgā, /adrese/, kadastra nr. /numurs A/, īpašnieki. Ar kopīpašnieku vienošanos pilnvarojums kopīpašnieku vietā un vārdā celt prasības par zemes nomas maksas parādu piedziņu un saņemt zemes nomas maksu ir dots kopīpašniekam – prasītājam.

Nekustamā īpašuma sastāvā esošais zemes īpašums pilnībā tiek lietots un izmantots vairāku ēku, tajā skaitā, dzīvojamās ēkas ar adresi /adrese A/ uzturēšanai. Ēkas uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli nepieciešama zemes gabala daļa 2813 m^2 platībā.

Atbildētāja laikā no 01.01.2011 līdz 04.07.2012 ir bijusi dzīvokļa īpašuma /adrese/īpašniece. No minētā secināms, ka lietā pastāv likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.pantā paredzētie apstākļi, t.i., zeme un uz tās esošā dzīvojamā māja ir patstāvīgi īpašuma tiesību objekti. Līdz ar to zemes un ēkas īpašnieku starpā pastāv tā saucamās "zemes piespiedu nomas tiesiskās attiecības".

Starp zemes īpašniekiem un ēkas dzīvokļu īpašniekiem, tostarp, atbildētāju, pastāv zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības, kuras regulē likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta divdesmit pirmā daļa un likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. un 54.pants, kur abas līguma būtiskās sastāvdaļas ir noteiktas – nomas maksa ar likumu un nomājamā platība ar administratīvo aktu. Rakstveida līguma noslēgšana pušu starpā nav nepieciešama, jo likumiskā (piespiedu) noma pastāv bez pušu gribas izteikuma un bez parakstītiem līgumiem. Pušu starpā nav panākta vienošanās ne par nomājamās platības maiņu, ne par zemes nomas maksu, kas būtu atšķirīga no likumā noteiktās, secīgi dzīvokļa īpašuma īpašniekam ir jāmaksā nomas maksa 6% apmērā no zemes kadastrālās vērtības gadā un jākompensē nekustamā īpašuma nodoklis atbilstoši tam piederošajām ēkas domājamām daļām par to zemes gabala daļu, kas noteikta kā funkcionāli nepieciešamā, ēku nododot privatizācijai.

Civillikuma 1069.pants noteic, ka visiem kopīpašniekiem samērā ar viņu daļu ir jānes izdevumi, kas gulstas uz kopējo lietu. Dzīvokļa īpašuma likuma 13. pants noteic, ka dzīvokļa īpašnieks sedz izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājās pārvaldīšanas darbību veikšanai atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram. Tādējādi katram dzīvokļa īpašniekam ir jāveic zemes nomas maksas samaksa atbilstoši tam piederošajām daudzdzīvokļu ēkas domājamām daļām.

Prasītājs ir nosūtījis apsaimniekotājam, bet, pēc tā maksātnespējas procesa pasludināšanas, arī dzīvokļu īpašniekiem (2015.gada 2.septembrī un 16.decembrī) paziņojumus par zemes nomas maksas parāda apmēru, kā arī parāda par 2010.gadu piedziņai vērsies zemesgrāmatu nodaļā saistību piespiedu izpildīšanai brīdinājuma kārtībā. Neskatoties uz veiktajiem pasākumiem, prasītājs ir spiests vērsties ar prasību pret atbildētāju tiesā prasības kārtībā.

Ēkas dzīvokļu īpašnieki ir iebilduši, ka ir veikuši maksājumus par zemes nomas maksu ēkas bijušajam apsaimniekotājam - savam pilnvarniekam. Tomēr samaksas veikšana pilnvarniekam ir pilnvarniekam dots uzdevums norēķināties ar zemes īpašnieku, bet pilnvarnieks šajā gadījumā uzdevumu nav veicis un ar zemes īpašnieku nav norēķinājies. Zemes īpašnieks nevar pierādīt negatīvai faktu (ka šis norēķins nav veikts, *negativae non protamus),* bet pozitīvo faktu, ka apsaimniekotājs būtu šos naudas līdzekļus nodevis zemes īpašniekam, dzīvokļu īpašnieki nav pierādījuši. Samaksas fakts ir jāpierāda atbildētājam arī tāpēc, ka ne jau apsaimniekotājs (pilnvarnieks) ir šo zemi lietojis, bet gan atbildētājs. No minētā izriet, ka pilnvarniekam nodoto naudu, ja tāda ir nodota, no sava pilnvarnieka, atbildētājs var prasīt civilprocesuālā vai kriminālprocesuālā kārtībā, bet tās ir pilnvarotāja – pilnvarnieka savstarpējās attiecības, kurās zemes īpašniekam nav pamata iejaukties.

Prasītājs, pamatojoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktu, 54.panta pirmo daļu, likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētas" 12.panta $2.^1$ daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma $17.^4$panta ceturto un piekto daļu, Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu, Civillikuma 1069., 1838., 2141. un 2142.pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam pamatparādu – zemes nomas maksu 252,78 EUR apmērā, pievienotās vērtības nodokli 53,08 EUR apmērā un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas parādu 26,16 EUR apmērā par laiku no 2011.gada 1.janvāra līdz 2012.gada 4.jūlijam, kopā 332,02 EUR, kā arī tiesāšanās izdevumus to faktiskajā apmērā. Tāpat arī prasītājs lūdz noteikt prasījuma tiesības saņemt no atbildētāja 6% no piedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

2016.gada 1.jūnijā atbildētājai uz deklarēto adresi saskaņā ar Civilprocesa likuma $250.^{21}$panta pirmo daļu vienlaikus ar prasības pieteikumu nosūtīta paskaidrojuma veidlapa, nosakot termiņu paskaidrojumu sniegšanai līdz 2016.gada 1.jūlijam.

Atbildētāja nedz tiesas noteiktajā termiņā, nedz līdz lietas izskatīšanai rakstveida procesā nav sniegusi paskaidrojumus vai iebildumus par tiesā iesniegto prasības pieteikumu.

Ņemot vērā, ka lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma $250.^{25}$panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem paziņots 2016.gada 6.jūlijā, nosūtot pusēm paziņojumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1] panta pirmo daļu, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56.pantā noteiktajā kārtībā, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu. Atbilstoši minētā panta otrajai daļai tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu.

Atbilstoši minētajai tiesību normai, tiesa atzīst, ka atbildētāja ir informēts gan par celto prasību, gan par lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Kā redzams no lietas materiālos esošās izdrukas no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījuma Nr.17429 47, nekustamā īpašuma /adrese B/, kadastra numurs /numurs B/, kas sastāv no dzīvokļa īpašuma /numurs/ un 4386/216607 kopīpašuma domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas, īpašnieks laika periodā no 2008.gada 21.janvāra līdz 2012.gada 4.jūlijam ir bijusi atbildētāja (l.l.12-13).

No lietas materiālos esošās izdrukas no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodalījuma Nr.3622 apstiprinās prasības pieteikumā norādītais, ka laika periodā no 2010.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 16.jūlijam prasītājs (līdz reorganizācijai 2010.gada 21.maijā – SIA "Latzemes nekustamie īpašumi"), SIA "Latzeme" un /pers. B/ bija nekustamā īpašuma Rīgā, /adrese/, kadastra nr./numurs A/, kas sastāv no zemes gabala 23163 m^2 platībā, kopīpašnieki (l.l.7-8).

Ar lietas materiālos esošo 2010.gada 4.jūnija kopīpašuma esošā nekustamā īpašuma lietošanas kārtības un apsaimniekošanas līgumu (l.l.18) pierādīts, ka kopīpašnieku vienošanos pilnvarojums kopīpašnieku vietā un vārdā celt prasības par zemes nomas maksas parādu piedziņu un saņemt zemes nomas maksu ir dots kopīpašniekam – prasītājam.

Lietā nav strīda, ka nekustamā īpašuma sastāvā esošais zemes īpašums tiek lietots un izmantots dzīvojamās ēkas ar adresi /adrese A/, uzturēšanai, ko apstiprina 1999.gada 12.aprīļa zemes robežu plāns (l.l.10). Tāpat lietā nav strīda, ka ēkas /adrese/ uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli nepieciešama zemes gabala daļa 2813 m^2 platībā, ko apstiprina Privatizācijas aģentūras 2015.gada 5.augusta vēstule nr.1.17/5713 par dzīvojamām mājām /adrese/funkcionāli piesaistīto zemesgabalu un zemes robežu plāns (l.l.11).

Ņemot vērā iepriekš minēto tiesa atzīst, ka starp pusēm pastāv likuma „Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību" 14.pantā paredzētie apstākļi, tas ir, zeme un uz tās esošā dzīvojamā māja ir patstāvīgi īpašuma tiesību objekti. Līdz ar to zemes un ēku īpašnieku savstarpējās attiecības, kā tas noteikts likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 4.panta piektajā daļā, regulējamas saskaņā ar šā likuma 12.pantu, bet attiecībās, kuras minētā tiesību norma neregulē, piemērojami Civillikuma noteikumi.

Tiesa atzīst, ka atbilstoši likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta pirmās daļas 2.punkta piezīmē ietvertajam regulējumam, nomas attiecības starp zemes un ēkas īpašniekiem pastāv neatkarīgi no pušu gribas, tātad tās ir vērtējamas kā piespiedu nomas attiecības. Līdz ar to pamatots secinājums, ka laikā no 2011.gada 1.janvāra līdz 2012.gada 4.jūlijam starp prasītāju, SIA "Latzeme" un /pers. B/ kā zemes īpašniekiem un atbildētāju kā ēkas /adrese/, īpašnieci un 4386/216607 domājamo daļu no kopīpašuma /adrese/, īpašnieci, pastāvēja zemes nomas tiesiskās attiecības.

Saskaņā ar Civillikuma 927.pantu, īpašums ir pilnīgas varas tiesības par lietu, t.i. tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamos labumus. Atbilstoši minētajai likuma normai, prasītājam kā zemes īpašniekam ir tiesības gūt labumu no sava īpašuma, no kā secināms, ka prasītājam ir tiesības prasīt samaksu par tam piederošās zemes lietošanu, tanī skaitā arī no atbildētāja.

Lietā nav strīda, ka vienošanās par zemes nomas maksas apmēru starp pusēm nav tikusi noslēgta.

Saskaņā ar Civillikuma 1402.pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta 2.[1]daļa nosaka, ka, ja bijušajiem zemes īpašniekiem un viņu mantiniekiem atjaunotas īpašuma tiesības uz zemi, uz kuras atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas, zemes nomas maksu nosaka, pusēm rakstveidā vienojoties. Ja puses nevar vienoties, zemes nomas maksa nosakāma 6 procenti gadā no zemes kadastrālās vērtības. Papildus nomas maksai nomnieks, sākot ar 2010.gada 1.janvāri, kompensē iznomātājam nekustamā īpašuma nodokļa par zemi maksājumu.

Pamatojoties uz minēto tiesa atzīst, ka nomas maksa par dzīvojamai mājai /adrese/, Rīgā, funkcionāli piesaistīto zemes gabalu ir nosakāma 6% apmērā no tās kadastrālās vērtības, kura jāsedz atbildētājam proporcionāli viņam piederošajām domājamām daļā no dzīvojamās mājas un atbildētājam, proporcionāli viņam piederošajām domājamām daļā no dzīvojamās mājas, ir jākompensē prasītājam nekustamā īpašuma nodokļa par zemi maksājumi par dzīvojamai mājai /adrese/, Rīgā, funkcionāli piesaistīto zemes gabalu.

Atbilstoši iepriekš minētajām likuma normām, tiesa atzīst, ka nav nozīmes apstāklim, ka starp pusēm nebija noslēgts zemes nomas līgums, jo saistību tiesība starp prasītāju kā viņam piederoša zemes gabala daļas iznomātāju un atbildētāju kā zemes gabala daļas nomnieku (lietotāju) konkrētajā gadījumā ir nodibināta uz likuma pamata.

Prasības pieteikumā prasītājs norādījis, ka no 2011.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 31.oktobrim ēkas kopīpašnieku kopējais zemes nomas maksas parāds par iznomāto platību ir 22 686,46 EUR apmērā, bet nekustamā īpašuma nodokļu parāds 2970,23 EUR apmērā, kas ēkas kopīpašniekiem (dzīvokļu īpašniekiem) ir jānes samērīgi ar viņu daļām atbilstoši Civillikuma 1071.pantam. Tāpat prasītājs prasības pieteikumā norādījis, ka par laika periodu no 2011.gada 1.janvāra līdz 2012.gada 4.jūlijam atbildētājas zemes nomas maksas parāds par iznomāto platību ir 252,78 EUR apmērā, bet nekustamā īpašuma nodokļu parāds 26,16 EUR apmērā.

Atbildētāja nav apstrīdējusi ne ēkas kopīpašnieku nomas maksas kopējo parāda aprēķinu par laika periodu no 2011.gada 1.janvāra līdz 2012.gada 4.jūlijam, ne dzīvokļa /adrese/parāda daļas aprēķinu par to pašu periodu un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas daļas aprēķinu, līdz ar to tiesa atzīst, ka prasība piedzīt no atbildētājas zemes nomas maksas parādu par laika periodu no 2011.gada 1.janvāra līdz 2012.gada 4.jūlijam 252,78 EUR apmērā un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācija 26,16 EUR apmērā ir pamatota un apmierināma.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam pievienotās vērtības nodokli 53,08 EUR apmērā.

Lietā nav strīda par to, ka prasītājs ir reģistrēts kā pievienotās vērtības nodokļa maksātājs.

Saskaņā ar likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" (*spēkā līdz 2012.gada 31.decembrim*) 2.panta 19.daļu un Pievienotās vērtības nodokļa likuma (*spēkā no 2013.gada 1.janvāra*) 34.panta septīto daļu, nomas darījumā ar nodokli apliekamā vērtība ir visi nomas līgumā noteiktie maksājumi. Tā kā prasītāja ir Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā reģistrēts nodokļa maksātājs (l.l.22), tad pamatots ir prasītājas lūgums par PVN piedziņu no atbildētāja. Arī judikatūrā ir izteikta atziņa, ka tiesa pamatoti, piedzenot zemes nomas maksu, piedzinusi arī PVN summu, kas saņēmējai iemaksājama valsts budžetā (*skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 29.augusta spriedums lietā SKC-535/2007*).

Līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājam piedzenama pievienotās vērtības nodokļa summa 53,08 EUR apmērā.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītāja norādīto atbildētājas parāda summas apmēru, kā arī tiesai nav pamata apšaubīt parāda esamību, jo saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo, bet tiesai netika iesniegti pierādījumi, ka atbildētāja ir izpildījusi savas saistības pret prasītāju, kā arī atbildētāja nav apstrīdējusi parāda aprēķinu.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasītāja prasība apmierināma un no atbildētājas prasītāja labā piedzenams nomas maksas parāds par laika periodu no 2011.gada 1.janvāra līdz 2012.gada 4.jūlijam 252,78 EUR apmērā un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācija 26,16 EUR apmērā un pievienotās vērtības nodokļa summa 53,08 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētājas valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai.

Tā kā prasītājs atbilstoši Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktam no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos ir atbrīvots, no atbildētājas valsts labā piedzenami sekojoši tiesas izdevumi: valsts nodeva 71,14 EUR, un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR apmērā.

Turklāt prasītājs no atbildētājas lūdz piedzīt tiesāšanās izdevumus to faktiskajā apmērā, tas ir, 70,00 EUR apmērā, ko sastāda izdevumi advokāta palīdzības samaksai.

Civilprocesa likuma 44.pants pirmās daļas pirmā punkta a) apakšpunktā noteikts, ka atlīdzināmi izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro*, to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas; ceturtā daļa nosaka, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Prasības summa izskatāmajā prasībā ir 332,02 EUR apmērā, līdz ar to 30% apmērā no prasības summas ir 99,61 EUR apmērā, kas ir maksimālā summa, ko šajā lietā tiesa var piedzīt advokāta palīdzības samaksai. Līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājam piedzenami izdevumi advokāta palīdzības samaksai 70,00 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu tiesa uzskata, ka atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei. Minētais termiņš skaitāms no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš minēto un vadoties no „Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta, Likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" (*spēkā līdz 2012.gada 31.decembrim*) 2.panta deviņpadsmitās daļas, Pievienotās vērtības nodokļa likuma (*spēkā no 2013.gada 1.janvāra*), 34.panta septītās daļas, Civillikuma 927., 1402., 1838.panta un Civilprocesa likuma 8., 42., 44., 97., 193., 195., 204.[1], 250.[25]panta, tiesa

nosprieda:

apmierināt AS "Latzemes nekustamie īpašumi" (pirms reorganizācijas – maksātnespējīgā AS „REVERSED"), prasību pret /pers. A/ par naudas piedziņu un piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu AS „Latzemes nekustamie īpašumi", reģistrācijas numurs 40003347400, zemes nomas maksas parādu 252,78 EUR (divi simti piecdesmit divi *euro* un 78 centi) apmērā, pievienotās vērtības nodokli 53,08 EUR (piecdesmit trīs *euro* un 08 centi) apmērā, nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas parādu 26,16 EUR (divdesmit seši *euro* un 16 centi) apmērā un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 70,00 EUR (septiņdesmit *euro* un 00 centi) apmērā, pavisam kopā 402,02 EUR (četri simti divi *euro* un 02 centi) apmērā.

Noteikt, ka samaksa veicama AS „Latzemes nekustamie īpašumi", reģistrācijas numurs 40003347400, AS „DNB banka" kontā /numurs/.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā valsts nodevu 71,14 EUR (septiņdesmit viens *euro* un 14 centi) apmērā, samaksu veicot Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, konta Nr./konta numurs/, BIC kods TRELLV22, un iesniedzot tiesā dokumentu, kas apliecina valsts nodevas samaksu, sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa laikā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (četri *euro* un 70 centi) apmērā, samaksu veicot saņēmējs Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr.90001672316, konta Nr./konta numurs/, BIC kods TRELLV22, klasifikācijas kods 21499, iesniedzot tiesā dokumentu, kas apliecina ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu, sprieduma labprātīgai izpildei noteiktā termiņa laikā.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, sprieduma labprātīgas izpildes termiņu – 10 dienas pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, tas ir, 2016.gada 11.oktobra.

Tiesnese A.Ignatjeva